

מסורת הש"ס

התכלת פרק רביעי מנחות

מט.

עין משפט
נר מצוה

קבו א ב מ"י פט"ו מהלכות
פט"ו מתקדשין הלכה
טו ופקדוה נטעוה לא חר
עקירה ומכח חר"מ מוט
דבא דהוא מנחל ס"ל כפי
ע"ש ר"ש פט"ו ה' א' וכן
ה' לו כדכ"ח:
קבא ב מ"י פט"ו מהלכות
ה' לו:
קבא ב מ"י פט"ו מהל'
מתקדשין ומוספין
הלכה כ'
קל ה מ"י פט"ו מהל'
כ':
קל ו א מ"י פט"ו מהל'
מתקדשין הלכה א' ופ"ה
מהלכות עבדוה ויה"כ
הלכ"ד:
קל ב מ"י פט"ו מהל'
מתקדשין הלכה ב' ופ"ה
קל ט מ"י פט"ו מהל'
ה':
קל י מ"י פט"ו מהל'
ה':
קל כ מ"י פט"ו מהל'
ה':

רבינו גרשום

וגמרינן למוכח מיהא א"ר
דלא חיי הכשרי שאם עלה
לא יד: ונא הוא לא יליף
ממא אלא תורתו תורת
סמך שריבה לכל העולין
שלא ידור: ששחטן לשם
אילים. שבויר שון בני
שום. ולא עלו לבעלים
לצבור: ורבא אמר עקירה
בטעות לא הויה עקירה ועלו
לבעלים: מידין חייבין
לשום דמי קרבן לבעלים.
הא שוגגין פטורין מלשום
ותני עלה אפילו שוגגין
[פגולין] פיגול ובאומר
מותר בסבור שמויה הוא
והיוני שוגג ועקירה מותרת
היא: ודאמרת כי מעשיה
מובחין עליה מאי הוי את
מקרי קא עקל זה רבה
לעמיה דאמר פגול
דמכירה דלא הוי כדאמר
הוא. לא פסל דחמטת שום
הכי עלו לבעלים אבל
בטעות עקירה בטעות אחי
לא ידענא אי הויה עקירה
אי לא הויה עקירה:
התמידין אין מעבבין את
המוספין שאם לא היה להם
התמידין אלא מוספין אבל
מעבבין את המוספין אבל
התמידין ליכא למוספין
מעבבין את הו דלא קריב
חיי ביהא אלא אחו בבקר
ואחו בעיב: אמר רבי
שמעון משום הכי לא הקטירו
בבקר יקטיר בין הערבים
דכולהו היתח קריבה בין
העריבין אפילו של שחר.
על המזבח בין הערבים היה
שאר מחנכין וכו':
היה להו תדיר בכל יום.
ומקדש דמקדשו מוספין
מקרי וליקטור מוספין
שקריבת התמידין הוא קודם:
אילמא דאית ליה לצורך
תדיריה וליקטור כל:

שיטה מקובצת

[6] מובחין מאי הוי. קט"ד
השתא דאין את עיקר הטעם
ומסיק דעיקר עשאת שום
הכי הוה ודבר לעמיהו: מ'
[7] תדיר ומקדש. פ"ה ב'
לשונות וקשה לישנא
(קמא) [בתרא] מאי כתיב
הוי פשיטא ליה תדירי גירא
עיקר מקדשו ושמו תדירי
למחור לא אלים תדיר
היוס. ומיהו לא דוקא
עיקר דהא לא פשיט בעיא לא

עקירה בשעות הויה עקירה. ז"ע הא דתנא בתוספתא צפרק
קמא דנחשים כנשי יציבור ששחטן לשם כנשים ונמנלו
אילים עלו לציבור לשם אילים אילים של יציבור ששחטן לשם אילים
ונמנלו כנשים עלו לשם כנשים אלמנא עקירה נטעוה לא הויה
עקירה ושחטן משום שלמי נדבא
קאמר ותנא הוא דלא מפרש [א]:
וקא ט' מפרש בה דש"מב"ם.
כלומר לאכול שני ימים
וכפירוש הקונטרס: **מבטיב ר'**
וירא ר' שמעון אומר. נראה דר' וירא
לית ליה לא כרבה ולא כרז אשי דרש
מכילתין (דף ג.) אלא טעמא דנפשיה
קאמר כדמשמע ולא מקרי אדעתא
קושא דר"ש אדר"ש ועקר פירוש:
תדיר ומקדש. לשון א' פירוש
הקונט' ציוס קדוש וכן
משמע בסוף כל המדיר (ומכ"ד דף ה.)
אטו שנת למוספין אהני לתמיד לא
אהני וקלת קשה דהסם לא מיימי
הא והכא לא מיימי הדיא דהסם ולשון
אחר פירש בקונטרס: אותו שזמנו עכשו
מקרי מקדש והא דנקט מתמידין
לדמור ומוספין דהאידנא דמשמע
דמדין של בין הערבים קודם למוספין
והא לא מקדש הוא הסם מטעמא
אחרתא דהיי קאמר רחמנא כל היכא
דאיכא אחד צבורק עשה שני צין
בערבים: **תלמודא** צומר ועקר
עליה העולה. מיהא דצבורק כל
המדיר (ס"ג דף פט.) נפקא ליה מדכתיב
מלמד עולת הצוקר משום את אלה
מכלל דתמיד קרב צרישא וי"ל דקרא
מכלל צרישירי למנחת חזיתין וצ"ג
דמדיר וכן משמע צבורק אחר להס
הממונה (וימ"ד דף נה.) ציבין קודמין
למנחה דכתיב ועקר עליה העולה ועל
כרך מנחת חזיתין קאמר דמנחת
נפשיה נפקא ליה מדכתיב עולה ומנחת
דאימא לעיל ציבירין (דף מד:) ופר'
קמא דתמיד (דף כח:) נמי אמרין
למנחל דחזיתין קדמי והמניא ועקר
וכו' והכא גמרינן לכל מיי דתמיד
קדמי [7] ציבירין דמן כ' לא המניא
(וזכוס ד' פט.) העופות קודמין למנחות
שהללו מיי דמים ולי לא מהסא מנח
ליה הא ומיהו קשיא הכא אמאי לא
מיימי מתמידין [ד] לו לענין מוספין
אייזי דאין להו דכתיב מיימי דלית
ליה ולקדם והסם אייזי דלית ליה דמויא
דס חטאת קודם לדס עולה דמן
הסם וי"ל משום דלא יכא דכר דמן
משמע טפי עיכובא איימי מיהו
מימא דהגזול קמא (צ"ק דף קה.)
מן ציבא [7] אשמו עד שלא הביא
גזולו לא ילא ומפרש בגמלא מוסל
דכתיב מלמד אל הכפורים: משום
דכסף צרישא ופריך אלא מעתה מלמד
עולת הצוקר הכי נמי דמוספין
קרי צרישא והמניא ועקר עליה

העולה

המוספין ולא המוספין
(קמא) [בתרא] מאי כתיב
הוי פשיטא ליה תדירי גירא
עיקר מקדשו ושמו תדירי
למחור לא אלים תדיר
היוס. ומיהו לא דוקא
עיקר דהא לא פשיט בעיא לא

תנא אואם תורם העולה ה' קאי. מורה אמת לכל העולים שאם עלו לא
יכדו במסכת מה צפרק ויאל דופן (דף ט.) והאי דנקט כמה
אסמכתא וסימנא בעלמא: **לשום אילים.** דאמר הריני שוחטן לשום
אילים: **לבעלים.** צבור: **עקירה בטעות.** כגון הא דלי הוה ידע
דכנשי נינהו הוה שחט לכו לשם
כנשים: **ומוספין אשמעטין.** אדריה
גופיה קא מומיב: **מודין חייבין.**
לשום לבעלים דמי קרבן: **פיגולן**
פיגול. (ט) שוגגין ולין לריך לומר
דמודין: **ומהסא כהו לשום שלמים.**
לאכול שני ימים ולילה אחד דהשתא
חישב לאכול חטאת חוץ לזמנו דפיגול
הוה דין חטאת יוס ולילה: **ובאומר**
מור. לשונות דליתו שוגגין:
שנקמא [7]. מנחת ומרמשת שני כלים
הס מנחת [7] ענה ומעשיה קשין
ומרמשת עמוקה ומעשיה רכין [7]:
קריבא. מנחת חוטא דכתיב (ויקרא
ה) לא יתן עליה שמן: **ורבא לעמיה**
דאמר. צפרק קמא: **מהסבה דלא**
מיכר. אס הוא מוכר אס לאו פסל
רחמנא: **מהסבה דמיכר.** שהוא
מכר לאו פסל רחמנא: **בתנא'**
התמידין אין מעבבין המוספין. מפרש
נגמלא: **וכולה היסא קריבא.** כל
למא דהמנח שלם: **שאין מהסבין.** בגמ' [7]
מפרש [7] מאן דכר שמיה: **אלא צקטורס**
הסמים. צלמיה של מנה וצין
הערבים וצגמ' מפרש מנל: **גמ'**
תדיר ומקדש. תדיר ככל יוס ומקדש
שהיוס יוס טוב הוא דלי לאו יוס טוב
ליכא מוסף ומוספין לא הוה אלא
קודם. לשון אחר מתמידין מקדושים
מקדש מוספין מתמידין קרי צרישא:
תמידין דלמחר ומוספין דהאידנא. כגון
דיס להס שצבת שני כנשים לצד
התמידין וקא מינעיה ליה אס יקריבס
היוס ומספין לא יכו יו לא תמיד
למחר או ייחס לזוך תמיד מחר:
מוספין דהאידנא מקדש ניסו. דהיוס
שבת קודש ומתמידין דלמחר לא הוה
לאו מקדש דלמחר חול. ל"א מוספין
הו מקדש קודם מתמידין דמוספין
יקרבו היוס ומתמידין לא יקרבו היוס
עד למחר: **אילמא דאיה ליה.**
מתמידין ומוספין: וליקדס. קאמר
דאין מעבבין זו את זו דלי צני
מקריבין קריב צרישא ולי צני מוספין
מקריב צרישא [7]: **העולה.** משמע
העולה מהא ראשונה לכל הקרבעות:

יקריבו בין הערבים אמר ר' שמעון אימתי בומן שהיו אנוסין או שוגגין אבל אם
היו מודין ולא הקריבו כבש בבוקר לא יקריבו בין הערבים ולא הקטירו קטורת
בבוקר יקטירו בין הערבים אמר רבי שמעון וכולה היתה קריבה בין הערבים
שאין ימחבבין את מזבח הזהב אלא בקטורת הסמים ויאלא מזבח העולה אלא
בתמיד של שחר ולא את השולחן אלא בלחם הפנים בשבת ואלא את המנורה
אשר בשבעה נרותיה בין הערבים: **גמ'** בעא מיניה ר' חייא בר אבין מרב
חסדא "ציבור שאין להן תמידין ומוספין אי זה מהן קודם היכי דמי אילמא
המדיר יציבור ומוספין דיומיה פשימא תמידין עדיף דהוה להו [7] תדיר ומקדש
אלא תמידין דלמחר ומוספין דהאידנא [7] תמידין עדיפי שכן תדיר או דלמא
מוספין עדיפי דהוה להו מקדש אמר ליה תניתוה התמידין אין מעבבין את המוספין
מעבבין את התמידין ולא [7] (את) המוספין מעבבין זה את זה היכי דמי אילמא דאית
מנחין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר ת"ל [7] ועקר עליה העולה ואמר [7] רבא העולה עולה ראשונה

הוא אואם תורם העולה ה' קאי. מורה אמת לכל העולים שאם עלו לא יכדו במסכת מה צפרק ויאל דופן (דף ט.) והאי דנקט כמה אסמכתא וסימנא בעלמא: לשום אילים. דאמר הריני שוחטן לשום אילים: לבעלים. צבור: עקירה בטעות. כגון הא דלי הוה ידע דכנשי נינהו הוה שחט לכו לשם כנשים: ומוספין אשמעטין. אדריה גופיה קא מומיב: מודין חייבין. לשום לבעלים דמי קרבן: פיגולן פיגול. (ט) שוגגין ולין לריך לומר דמודין: ומהסא כהו לשום שלמים. לאכול שני ימים ולילה אחד דהשתא חישב לאכול חטאת חוץ לזמנו דפיגול הוה דין חטאת יוס ולילה: ובאומר מור. לשונות דליתו שוגגין: שנקמא [7]. מנחת ומרמשת שני כלים הס מנחת [7] ענה ומעשיה קשין ומרמשת עמוקה ומעשיה רכין [7]: קריבא. מנחת חוטא דכתיב (ויקרא ה) לא יתן עליה שמן: ורבא לעמיה דאמר. צפרק קמא: מהסבה דלא מיכר. אס הוא מוכר אס לאו פסל רחמנא: מהסבה דמיכר. שהוא מכר לאו פסל רחמנא: בתנא' התמידין אין מעבבין המוספין. מפרש נגמלא: וכולה היסא קריבא. כל למא דהמנח שלם: שאין מהסבין. בגמ' [7] מפרש [7] מאן דכר שמיה: אלא צקטורס הסמים. צלמיה של מנה וצין הערבים וצגמ' מפרש מנל: גמ' תדיר ומקדש. תדיר ככל יוס ומקדש שהיוס יוס טוב הוא דלי לאו יוס טוב ליכא מוסף ומוספין לא הוה אלא קודם. לשון אחר מתמידין מקדושים מקדש מוספין מתמידין קרי צרישא: תמידין דלמחר ומוספין דהאידנא. כגון דיס להס שצבת שני כנשים לצד התמידין וקא מינעיה ליה אס יקריבס היוס ומספין לא יכו יו לא תמיד למחר או ייחס לזוך תמיד מחר: מוספין דהאידנא מקדש ניסו. דהיוס שבת קודש ומתמידין דלמחר לא הוה לאו מקדש דלמחר חול. ל"א מוספין הו מקדש קודם מתמידין דמוספין יקרבו היוס ומתמידין לא יקרבו היוס עד למחר: אילמא דאיה ליה. מתמידין ומוספין: וליקדס. קאמר דאין מעבבין זו את זו דלי צני מקריבין קריב צרישא ולי צני מוספין מקריב צרישא [7]: העולה. משמע העולה מהא ראשונה לכל הקרבעות:

הוא אואם תורם העולה ה' קאי. מורה אמת לכל העולים שאם עלו לא יכדו במסכת מה צפרק ויאל דופן (דף ט.) והאי דנקט כמה אסמכתא וסימנא בעלמא: לשום אילים. דאמר הריני שוחטן לשום אילים: לבעלים. צבור: עקירה בטעות. כגון הא דלי הוה ידע דכנשי נינהו הוה שחט לכו לשם כנשים: ומוספין אשמעטין. אדריה גופיה קא מומיב: מודין חייבין. לשום לבעלים דמי קרבן: פיגולן פיגול. (ט) שוגגין ולין לריך לומר דמודין: ומהסא כהו לשום שלמים. לאכול שני ימים ולילה אחד דהשתא חישב לאכול חטאת חוץ לזמנו דפיגול הוה דין חטאת יוס ולילה: ובאומר מור. לשונות דליתו שוגגין: שנקמא [7]. מנחת ומרמשת שני כלים הס מנחת [7] ענה ומעשיה קשין ומרמשת עמוקה ומעשיה רכין [7]: קריבא. מנחת חוטא דכתיב (ויקרא ה) לא יתן עליה שמן: ורבא לעמיה דאמר. צפרק קמא: מהסבה דלא מיכר. אס הוא מוכר אס לאו פסל רחמנא: מהסבה דמיכר. שהוא מכר לאו פסל רחמנא: בתנא' התמידין אין מעבבין המוספין. מפרש נגמלא: וכולה היסא קריבא. כל למא דהמנח שלם: שאין מהסבין. בגמ' [7] מפרש [7] מאן דכר שמיה: אלא צקטורס הסמים. צלמיה של מנה וצין הערבים וצגמ' מפרש מנל: גמ' תדיר ומקדש. תדיר ככל יוס ומקדש שהיוס יוס טוב הוא דלי לאו יוס טוב ליכא מוסף ומוספין לא הוה אלא קודם. לשון אחר מתמידין מקדושים מקדש מוספין מתמידין קרי צרישא: תמידין דלמחר ומוספין דהאידנא. כגון דיס להס שצבת שני כנשים לצד התמידין וקא מינעיה ליה אס יקריבס היוס ומספין לא יכו יו לא תמיד למחר או ייחס לזוך תמיד מחר: מוספין דהאידנא מקדש ניסו. דהיוס שבת קודש ומתמידין דלמחר לא הוה לאו מקדש דלמחר חול. ל"א מוספין הו מקדש קודם מתמידין דמוספין יקרבו היוס ומתמידין לא יקרבו היוס עד למחר: אילמא דאיה ליה. מתמידין ומוספין: וליקדס. קאמר דאין מעבבין זו את זו דלי צני מקריבין קריב צרישא ולי צני מוספין מקריב צרישא [7]: העולה. משמע העולה מהא ראשונה לכל הקרבעות:

ואל יצאו מיד מובין וזהו ליה כאלו אמר התנא כשיש להו עלו אלא דלא מפרש: [7] מתמידין דכל התדיר:

[6] גי' דק' בכל ספריה רבה
[7] וקדשין: [7] וקדשין:
[8] וקדשין: [7] וקדשין:
[9] וקדשין: [7] וקדשין:
[10] וקדשין: [7] וקדשין:
[11] וקדשין: [7] וקדשין:
[12] וקדשין: [7] וקדשין:
[13] וקדשין: [7] וקדשין:
[14] וקדשין: [7] וקדשין:
[15] וקדשין: [7] וקדשין:
[16] וקדשין: [7] וקדשין:
[17] וקדשין: [7] וקדשין:
[18] וקדשין: [7] וקדשין:
[19] וקדשין: [7] וקדשין:
[20] וקדשין: [7] וקדשין:
[21] וקדשין: [7] וקדשין:
[22] וקדשין: [7] וקדשין:
[23] וקדשין: [7] וקדשין:
[24] וקדשין: [7] וקדשין:
[25] וקדשין: [7] וקדשין:
[26] וקדשין: [7] וקדשין:
[27] וקדשין: [7] וקדשין:
[28] וקדשין: [7] וקדשין:
[29] וקדשין: [7] וקדשין:
[30] וקדשין: [7] וקדשין:
[31] וקדשין: [7] וקדשין:
[32] וקדשין: [7] וקדשין:
[33] וקדשין: [7] וקדשין:
[34] וקדשין: [7] וקדשין:
[35] וקדשין: [7] וקדשין:
[36] וקדשין: [7] וקדשין:
[37] וקדשין: [7] וקדשין:
[38] וקדשין: [7] וקדשין:
[39] וקדשין: [7] וקדשין:
[40] וקדשין: [7] וקדשין:
[41] וקדשין: [7] וקדשין:
[42] וקדשין: [7] וקדשין:
[43] וקדשין: [7] וקדשין:
[44] וקדשין: [7] וקדשין:
[45] וקדשין: [7] וקדשין:
[46] וקדשין: [7] וקדשין:
[47] וקדשין: [7] וקדשין:
[48] וקדשין: [7] וקדשין:
[49] וקדשין: [7] וקדשין:
[50] וקדשין: [7] וקדשין:
[51] וקדשין: [7] וקדשין:
[52] וקדשין: [7] וקדשין:
[53] וקדשין: [7] וקדשין:
[54] וקדשין: [7] וקדשין:
[55] וקדשין: [7] וקדשין:
[56] וקדשין: [7] וקדשין:
[57] וקדשין: [7] וקדשין:
[58] וקדשין: [7] וקדשין:
[59] וקדשין: [7] וקדשין:
[60] וקדשין: [7] וקדשין:
[61] וקדשין: [7] וקדשין:
[62] וקדשין: [7] וקדשין:
[63] וקדשין: [7] וקדשין:
[64] וקדשין: [7] וקדשין:
[65] וקדשין: [7] וקדשין:
[66] וקדשין: [7] וקדשין:
[67] וקדשין: [7] וקדשין:
[68] וקדשין: [7] וקדשין:
[69] וקדשין: [7] וקדשין:
[70] וקדשין: [7] וקדשין:
[71] וקדשין: [7] וקדשין:
[72] וקדשין: [7] וקדשין:
[73] וקדשין: [7] וקדשין:
[74] וקדשין: [7] וקדשין:
[75] וקדשין: [7] וקדשין:
[76] וקדשין: [7] וקדשין:
[77] וקדשין: [7] וקדשין:
[78] וקדשין: [7] וקדשין:
[79] וקדשין: [7] וקדשין:
[80] וקדשין: [7] וקדשין:
[81] וקדשין: [7] וקדשין:
[82] וקדשין: [7] וקדשין:
[83] וקדשין: [7] וקדשין:
[84] וקדשין: [7] וקדשין:
[85] וקדשין: [7] וקדשין:
[86] וקדשין: [7] וקדשין:
[87] וקדשין: [7] וקדשין:
[88] וקדשין: [7] וקדשין:
[89] וקדשין: [7] וקדשין:
[90] וקדשין: [7] וקדשין:
[91] וקדשין: [7] וקדשין:
[92] וקדשין: [7] וקדשין:
[93] וקדשין: [7] וקדשין:
[94] וקדשין: [7] וקדשין:
[95] וקדשין: [7] וקדשין:
[96] וקדשין: [7] וקדשין:
[97] וקדשין: [7] וקדשין:
[98] וקדשין: [7] וקדשין:
[99] וקדשין: [7] וקדשין:
[100] וקדשין: [7] וקדשין: